

ikke alene i faktisk, men ogsaa i retlig Besid-
delse af det stillede Depositum; det har jeg
noksom godtgjort ved at forelægge nærværende
Lovforslag.

Radvig: Jeg er ikke istand til at for-
staa den ærede Ministers Udtalelser ander-
ledes, end at han kunde ønske, at vi vilde for-
kaste hele Lovforslaget. Thi Forslaget gaar
just ud paa, at vi skulle blive bundne i 6 Maa-
neder; det er dette, som han har skrevet som
saa saare betænkeligt, men det kan man jo ikke
komme bort fra uden at forkaste hele Lovfor-
slaget. Dette vover jeg imidlertid for Die-
bliffet ikke endog blot at antyde som et Re-
sultat, vi kunde komme til her. Men hvis nu
dette ialtsaa ikke skeer, forekommer det mig be-
sønderligt, at man, fordi man efter de givne
Forhold troer at maatte gaar ind paa et Lov-
forslag, som den høitærede Indenrigsminister
har anseet sig forpligtet til at forelægge, derfor
skalde søge den Sikkerhed, der ved samme
Forslag, var betinget for Staten og Regerin-
gen, og at man ikke skalde vedtage Noget, der
endogsaa meget væsentligt kunde forkortede den
Tid, som den høitærede Minister selv anseer
for saa vigtig, ved at fastsætte, at Concessio-
nen kun skal meddeles Kjønhøe under Forud-
sætning af, at han inden en vis passende Tid
tilveiebringer et virkeligt utvivlsomt Depositum.
De 6 Maaneder vilde derved muligen blive be-
tydeligt reducerede, thi hvis vi f. Ex. fastsætte,
at Concessionen kun kan gives, dersom Kjønhøe
inden 6 Uger — eller lad det være 2 Maa-
neder — tilveiebringer en utvivlsom Sikkerhed,
da vil det være muligt at Iffe Tilveiebringel-
sen af Sikkerheden i disse 6 Uger eller 2 Maa-
neder vil løse os fra det Hele, saa at vi ialtsaa
af de 6 Maaneder, som den høitærede Inden-
rigsminister beklager, at vi være bundne i, i det
Ringeste vilde vinde de 4 Maaneder. Jeg synes
altsaa, at den høitærede Ministers Ord, saa-
fremt de ikke skulle forstaaes som en ligefrem
Opfordring til at forkaste Lovforslaget, dog ikke
kunne betragtes som nogen grundet Indvending
mod at følge den Vel, som er antydet af den
ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds
(Krieger).

Indenrigsministeren: Sa vi komme
mere og mere ind paa Enkeltbeber ved Spørgs-
maalet, hvorom jeg, som sagt, meget kunde
ønske først at udtale mig, naar det antydede
Ændringsforslag foreligger nærmere affat-
telse synes mig ogsaa at fremgaa af den
ærede sidste Talers Ordre. Jeg har idet-
mindste ikke faret det samme Udby, som han
af Betydningen af det Ændringsforslag, som
den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds
(Krieger) bebudede at ville stille til anden Be-
handling. Dersom Ændringsforslaget skalde
gaae ud paa at give en Frist af et Par Maa-
neder til at faae det nærværende Depositum
ombyttet med, hvad han og Andre, efter deres
Skøn, vilde ansee for et utvivlsomt Depos-
tum, saa at Concessionen først derefter skalde
gives under samme Vilkaar som nu foreslaaet,
saa vil der jo derved forløbe nogle Maaneder,
og Ventetiden vilde ialtsaa blive forlænget til
8 Maaneder istedetfor, at den dog nu kun er
6 Maaneder.

Krieger: Det er en besønderlig Mis-
forstaaelse. Jeg har udtrykkelig sagt, at det
 eneste Punkt, hvori der kunde være Spørgs-
maal om nogen Forandring, var § 1 a, for
at tydeliggjøre samme; de 6 Maaneder i § 1
b vilde ialtsaa ved nærværende Lovs Sanctio-
n staa uforandret. Det, jeg antydede, var, at
der burde gjøres altsaa klart, hvad Regerin-
gen, hvis dette Lovudkast bliver vedtaget, maa
være forpligtet til at paasee — thi her er i
Virkeligheden ikke blot Spørgsmaal om en
Berettigelse, men væsentligt netop om en For-
pligtelse — at den nemlig da maa være for-
pligtet til at paasee, at der bliver deponeret
en Caution, som er en sand Caution, og at
den ikke maa lade sig nøie med en omdøstet
Retsgjenstand, der som saadan er praktisk taget
forsvindende. Det, jeg saaledes antydede be-
stemt nok var, om det ikke vilde være rigtigt
at sætte en passende, kort Frist til at tilveie-
bringe en klar Sikkerhed, med Hensyn til hvil-
ken Fristis Længde jeg iøvrigt meente, at man
burde tage Hensyn til Indenrigsministerens
mulige Ønske. Efter hvad der nu er udtalt